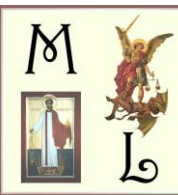

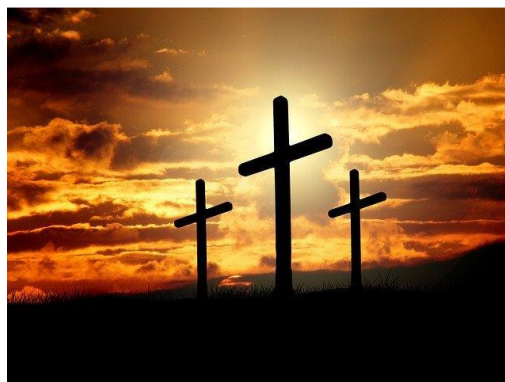
MICHAËL-LAURENS GELOOFSGEMEENSCHAP

Nieuwsbrief

April 2022

Beste allemaal, voor U ligt weer een nieuwe nieuwsbrief hierin alle vieringen tijdens het Paastriduüm overzichtelijk bij elkaar.

NIEUWS UIT EIGEN GELOOFSGEMEENSCHAP

VIERINGENROOSTER

- **Zondag 10 april, Palmzondag, 11:00** Communieviering tevens Gezinsviering, voorgangers W. Sarot en werkgroep Kinderwoorddienst
- **Dinsdag 12 april, 10:00** gebedsviering
- **Donderdag 14 april, Witte Donderdag, 19:30** Eucharistieviering, celebrant: G. Nijland
- **Vrijdag 15 april, Kruisweg, 15:00** Gebedsviering, voorgangers: I. Elsevier en K. Elsevier
- **Vrijdag 15 april, Herdenking lijden en sterven van de Heer, 19:30** voorgangers: W. Eurlings en I. Elsevier, m.m.v. Ecclesiakoor
- **Zaterdag 16 april, Paaswake, 23:00** Eucharistieviering, celebrant: M. Meneses, m.m.v. Ecclesiakoor
- **Zondag 17 april, Paaszondag, 10:00** Communieviering, voorgangers: K van Gestel en A. van Gaans
- **Dinsdag 19 april, 10:00** gebedsviering
- **Zondag 24 april, 2^e zondag van Pasen, 10:00**, Communieviering, voorgangers: J. van Gaans en W. Kremer
- **Dinsdag 26 april, 10:00** gebedsviering
- **Zondag 1 mei, 3e zondag van Pasen, 10:00**, Communieviering, voorgangers: K van Gestel en W. Eurlings
- **Dinsdag 3 mei, 10:00** gebedsviering
- **Zondag 8 mei, 4e zondag van Pasen, 10:00**, Communieviering voorgangers: PGV-ers
- **Dinsdag 10 mei, 10:00** gebedsviering

- **Zondag 15 mei, Eerste H. Communieviering**, 5e zondag van Pasen, **11:00**, celebrant: M. Meneses, m.m.v. Ecclesiakoor
- **Dinsdag 17 mei, 10:00** gebedsviering
- Iedere zondag worden er vieringen vanuit onze parochie uitgezonden; zie hiervoor <https://marthamaria.nl/vieringen/vieringen-luisteren/>
- De Eucharistieviering vanuit ons Eucharistisch centrum wordt om 11:00 uur uitgezonden via [Kerkomroep](#).

NIEUWS UIT ONZE PAROCHIE

Paastriduüm

Vanaf donderdag 14 april viert de kerk weer het Paastriduüm: de drie heilige dagen van Pasen vanaf de avondmis op Witte Donderdag tot en met Paaszondag. We volgen gedurende die drie dagen de laatste ogenblikken uit het leven van Jezus, Zijn lijden en sterven én Zijn verrijzenis.

Ook bij ons in de Michaëlkerk in De Bilt komen we samen op die drie dagen om dit mysterie te herdenken en te overdenken. Het hele Paastriduüm is in feite één lange viering, die uit verschillende delen op verschillende dagen bestaat. Deze delen zijn als volgt:

De viering wordt geopend op Witte Donderdag, 19:30 uur, Eucharistieviering met pastor Gé Nijland als celebrant. We herdenken de instelling van de Eucharistie, van het priesterschap én het gebod van naastenliefde dat Jezus aan Zijn leerlingen gaf. Nadat het Allerheiligste naar het rustaltaar is gebracht is er nog gelegenheid om in stilte bij de Heer te waken bij het Allerheiligste.

De viering wordt dan voortgezet met een meditatieve viering bij de veertien Kruiswegstaties. We komen hiervoor samen op Goede Vrijdag om 15:00 uur.

's Avonds om 19:30 uur gaan we weer verder met de viering en vereren het kruis: het kruis dat voor Jezus de dood bracht en voor ons daarmee de verlossing. Deze viering is iets anders dan veel andere jaren, omdat we het dit maal zonder priester vieren. Maar we willen niet minder intensief stilstaan bij de episode van de kruisiging uit het lijdensverhaal van Jezus en het kruis hulde brengen. Het kruis zal vóór het begin van dit deel van het Paastriduüm al voor in de kerk staan. We vereren het kruis door het plaatsen van lichtjes of bloemen die u zelf mee mag brengen. (U kunt deze ook 's middags al meenemen en achterin de kerk neerleggen bij het kruis, dat daar dan al ligt.

Ze worden dan 's avonds vóór het begin van de Kruisverering naar voren gebracht en aldaar vast neergelegd bij het kruis.)

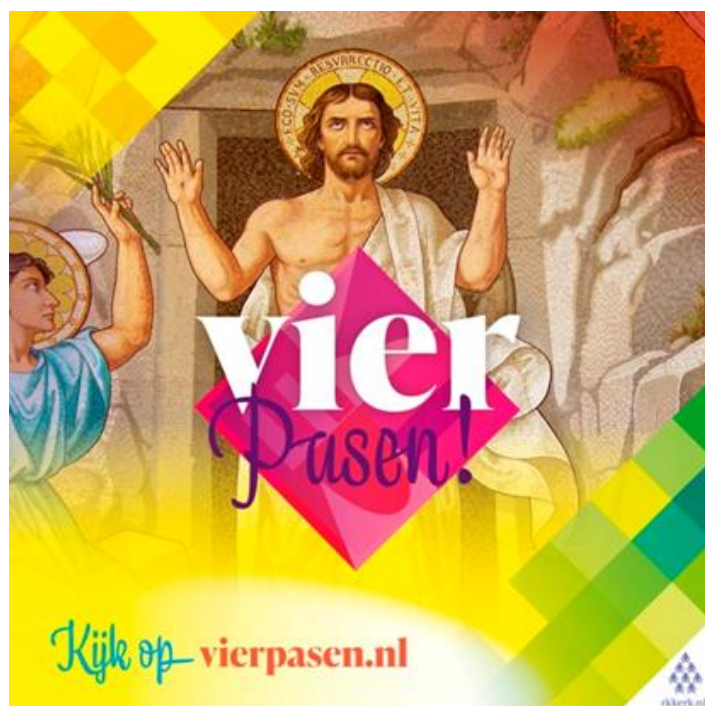
De zaterdag brengen we door in stilte en 's avonds komen we om 23:00 uur weer samen om het grote mysterie van Pasen te vieren: de verrijzenis van Christus. Een Eucharistieviering die zonder meer het hoogtepunt van ons kerkelijk jaar is: het Licht van Christus wordt de kerk binnen gebracht en we geven het aan elkaar door, waarna we door middel van een serie lezingen uit de Bijbel met zevenmijlslaarzen door de heilsgeschiedenis lopen, eindigend met het Paasevangelie volgens Lucas. Deze viering wordt dan wel afgesloten en vol vreugde gaan we naar huis!

Op Paaszondag 's morgens om 10:00 uur komen we weer samen en luisteren nogmaals naar het Paasevangelie, nu volgens Johannes: het prachtige verhaal van de ontmoeting van de verrezen Heer met Maria Magdalena.

Met deze viering op Paasmorgen sluiten wij in de Michaëlkerk het Paastriduüm af.

We hopen velen van u tijdens het Paastriduüm in de Michaëlkerk te mogen begroeten!

Maar natuurlijk kunt u ook thuis Pasen vieren. Zie hiervoor onder andere op de [website](http://www.vierpasen.nl) hierover van de Rooms Katholieke Kerk Nederland:

Delen met elkaar: inzameling van producten voor de Voedselbank

In de Vastenperiode van 2 maart t/m 17/18 april (Pasen) willen we als geloofsgemeenschap levensmiddelen inzamelen voor de Voedselbank in onze Gemeente De Bilt.

Iedere week maken 125 huishoudens/ gezinnen gebruik van de Voedselbank en halen er de noodzakelijke levensmiddelen op omdat ze zelf te weinig geld wekelijks hebben om boodschappen te doen.

Wij willen ons steentje bijdragen speciaal in de Vastenperiode met de actie:
we delen met elkaar!

U kunt houdbare levensmiddelen zoals rijst, pasta, soepen, blikken groente, bonen of shampoo, douchegel etc. meenemen naar de Michaelkerk en achterin op het bankje neerzetten.

Wij zorgen dan dat het bij de Voedselbank komt.

U kunt ook geld doneren want er zijn natuurlijk ook rekeningen te betalen zoals energie, water etc. Dit kan op rekening :

NL81RABO 0139241612 t.n.v. Stichting Voedselbank de Bilt.

Kijk voor meer informatie op de [website](#) van de voedselbank De Bilt.

Hartelijk dank voor uw gaven!

Diaconie Michael/Laurens geloofsgemeenschap.

De symboliek van de palmpaasstok

De symboliek van de palmpaasstok

Een palmpaasstok, ook wel palmpasenkruis, bestaat uit twee stokken in de vorm van een kruis. Veel kinderen maken een palmpaasstok voor het feest van Palmpasen, dat wordt gevierd op de zondag voor Pasen. Op deze zondag, Palmzondag genoemd, lopen kinderen met hun versierde palmpaasstokken in optocht over straat. Na afloop worden de palmpaasstokken weggegeven aan zieken of ouderen. Maar wat is nu precies de betekenis van de palmpaasstok?

Buxustakjes: deze staan symbool voor de palmtakken, waarmee de mensen langs de weg stonden toen Jezus Jeruzalem binnentrok.

Houten kruis: dit verwijst naar wat er op Goede Vrijdag zal gebeuren met Jezus, die zal sterven aan het kruis. Op Palmzondag weten de mensen dat nog niet, dan is het nog feest. Het kruis is nu nog verborgen onder de versiering.

Versiering: (crêpepapier) deze benadrukt het feestelijke karakter van de intocht.

Broodhaantje: dit verwijst naar het Laatste Avondmaal (het brood) en de haan zelf is de haan die straks, wanneer Jezus gevangen genomen is, zal kraaien als Petrus Jezus zal hebben verloochend. Ook verwijst de haan naar de paasmorgen, de ochtend van de Verrijzenis. De haan is de eerste die de paasmorgen begroet.

Slingers van rozijnen of krenten: deze verwijzen naar de wijn van het Laatste Avondmaal. Twaalf rozijnen verwijzen naar de twaalf apostelen.

Pinda's: aan de stok zouden 30 pinda's gehangen kunnen worden, die verwijzen naar de 30 zilverlingen die Judas krijgt voor het verraden van Jezus.

Citroen of sinasappel: deze verwijst naar de spons met zure wijn waar Jezus van mocht drinken.

Eieren: deze zijn een teken van nieuw leven en verwijzen zo naar de verrijzenis.

Wil je zelf een palmpaasstok maken? Scan dan de QR-code voor een filmpje hoe je dit doet.

Stiltecentrum in Oosterlichtkerk weer open!

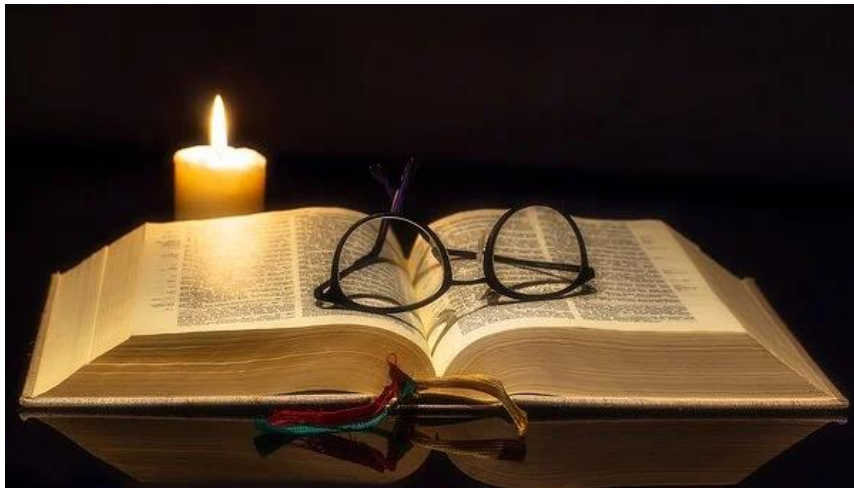
Al vele jaren is de Oosterlichtkerk op vrijdagmorgen van 11.00 uur tot 13.00 uur open voor gebed, meditatie, een kaarsje aansteken en koffie/ thee en een luisterend oor.

Door corona is het een hele tijd niet doorgegaan maar nu willen de vrijwilligers van diverse kerken u weer hartelijk welkom heten.

Dus als u gelegenheid hebt kom naar de Oosterlichtkerk op vrijdagmorgen, waar vrijwillige parochianen en gemeenteleden u van harte welkom heten.

Het Stiltecentrum is ooit gestart in de kapel van de Laurenskerk, zo direct op vrijdagmorgen naast de markt maar vanwege sluiting van de Laurenskerk heeft de Oosterlichtkerk gezegd wij willen met dit initiatief verder gaan.

Het is een samenwerkingsproject vanuit de PKN en de RK kerk in de Bilt.

Nieuws uit Malawi

Wij zijn al op weg naar Pasen, maar toch willen we even terugblikken naar halfvasten op 27 maart j.l.. Direct na de viering van die zondag heeft de werkgroep Malawi u geïnformeerd over de ontwikkelingen van de projecten die we in Malawi met elkaar ondersteunen. Graag zetten we dit verhaal in deze Nieuwsbrief voor u op (digitaal) papier.

Mother Clara basisschool in Mangochi

Toevallig kregen we juist op de zondagavond van halfvasten een berichtje van zr. Edina (moeder overste) over de Mother Clara basisschool in Mangochi. Op dit moment draait de school al volop en zitten er totaal 30 kinderen op school, waarvan 13 kinderen op de kleuterschool. De zuster heeft

aangegeven dat de laatste bouwwerkzaamheden zijn afgerond en dat er van de donaties onder andere boeken, meubels, speelgoed en benodigdheden voor de onderwijzers zijn gekocht. Helaas hebben we nog geen foto's ontvangen van de inrichting van de klassen of van de kinderen in de klas of spelend tijdens de pauze.

Landbouwproject met Marshapomp in Mwanza

Op het land van het landbouwproject van de zusters in Mwanza wordt hard gewerkt. Met behulp van de Marshapompen is er genoeg water uit de rivier gehaald om de planten te kunnen irrigeren. Er is in het afgelopen jaar van alles gekweekt en geoogst, zoals tomaten, bladgroenten, bonen, mais. Inmiddels is de geplante gember (zie foto rechts) goed gegroeid. Het nieuwe seizoen is weer begonnen en er wordt alweer volop geplant en gezaaid.

"Farmers" bewerken ieder een stukje grond onder begeleiding van aQysta

Het landbouwperceel is ingedeeld in stukken van ongeveer 1000 m² . Deze zijn op de luchtfoto hieronder ingetekend als witte kaders. De gele punaises markeren de namen van de "farmers" , zoals ze in Mwanza genoemd worden, die op dat betreffende stukje land werken en verantwoordelijk zijn voor de groei en bloei van de gewassen. Zo ontstaat er een levendige uitwisseling van kennis tussen de verschillende werknemers om de grond en hun planten zo goed mogelijk te verzorgen.

Mede door uw steun zijn er mooie plannen gerealiseerd

Het bedrijf aQysta heeft, samen met de "farmers", de hele infrastructuur aangelegd en ervoor gezorgd dat het land voorbereid is en personeel opgeleid om gewassen te telen. Dit alles op duurzame wijze zoals in eerdere Nieuwsbrieven beschreven en in overleg met de zusters aldaar. En natuurlijk met de steun van u allen (vorig jaar meer dan € 10.000,-!) is dit mede gerealiseerd.

Tim van der Linden, van aQysta, heeft een filmpje gemaakt en deze wordt op de website van onze locatie geplaatst:

<https://marthamaria.nl/gemeenschappen/michaelkerk/malawi>

We hopen dat dat al gelukt is op het moment dat deze Nieuwsbrief uitkomt.

Nieuwe plannen

aQysta huurt extra landbouwgrond

Het opzetten en ontwikkelen van het landbouwproject bij de zusters in Mwanza heeft aQysta als zeer positief ervaren en daarom gaan zij een

vergelijkbaar stuk land bij de zusters huren. Het gaat in eerste instantie om een periode van bijna 3 jaar. Daarna wordt er bekeken of deze periode wordt verlengd. Op de luchtfoto hierboven ziet u nog een deel ingetekend met witte kaders. Om dit stuk grond gaat het. Het ligt vlakbij het deel dat al wordt gebruikt en dat biedt vele extra mogelijkheden. aQysta wil daar ter plekke permanente huisvesting bieden aan een manager en een landbouwkundige, zodat er altijd iemand met kennis aanwezig is. Zij kunnen ook makkelijk een oogje in het zeil houden op het gedeelte dat al in gebruik is (dit deel wordt door onze Laurens- en Michaelgeloofsgemeenschap financieel ondersteund) en bijsturen waar nodig. De ondersteuning door aQysta zorgt voor continuïteit en borging van kennis.

Landbouwproject voorziet in werk voor mensen uit eigen omgeving

Door deze uitbreiding worden er meer mensen uit de omgeving in dienst genomen. Nu bij aQysta zelf, maar dit geeft wel weer ongeveer 50 gezinnen de kans om in hun eigen levensonderhoud te voorzien. Bij ons is het gebruikelijk om een advertentie in de krant te zetten als we op zoek zijn naar nieuwe medewerkers. In Malawi gaat dat toch een beetje anders. De zusters

hebben aan de "Chiefs", soort dorpsoudsten of burgemeester, laten weten dat er gezocht wordt naar nieuwe medewerkers op het land. Deze Chiefs laten dat aan hun bewoners weten. Zij geven aan wanneer en waar de gesprekken voor een nieuwe baan gehouden gaan worden. Alle geïnteresseerden verzamelen zich het op hetzelfde moment op de aangegeven plek. Op de foto

ziet u alle sollicitanten die zich hebben verzameld in de schaduw van een gebouw. De personen in hun groene shirt op de stoel nemen de gesprekken af en zullen kandidaten selecteren die zij geschikt vinden om te komen werken. Wij genieten van zo'n bijzonder verhaal, waarbij alle sollicitanten tegelijkertijd op gesprek komen en elkaar ook ontmoeten. Iets dat bij ons niet gauw zal gebeuren.

Hartelijk dank

Graag willen wij u bedanken voor uw gulle bijdragen van ruim € 1800,- die de werkgroep na de viering van 27 maart mocht ontvangen voor bovenstaande projecten en voor andere noden in Malawi.

Overstromingen in een ander deel van Malawi

Onlangs kregen wij nog verdrietige berichten over overstromingen in het zuidwesten van Malawi die veroorzaakt werd door de tropische storm Ana. De infrastructuur is beschadigd door vernieling van wegen en bruggen. Hele gebieden staan daar onder water waardoor oogsten verloren zijn gegaan, vele woningen onder water staan en onbewoonbaar zijn geworden. De Werkgroep

Malawi heeft nog wat extra geld kunnen sturen om de eerste noden op te vangen. Gelukkig is het landbouwproject in Mwanza voor de overstromingen bespaard gebleven.

Veerkracht, vertrouwen en dankbaarheid blijft!

We zien dat de mensen in Malawi, ondanks alles, enorme veerkracht hebben en vertrouwen er altijd op dat het weer beter wordt. We bidden voor hen en denken met hen mee om hen te ondersteunen waar dat mogelijk is. Mede dankzij uw bijdragen kunnen we anderen blijven helpen.

Met hartelijke groet van de Werkgroep Malawi,
Leonie Eurlings,
Eveline Meijer
Jacqueline van Gaans
Frank Diepstraten.

Uw giften blijven welkom op:
Rekening: NL03INGB0006525447
H.H. Martha en Mariaparochie
Baarn
O.v.v. Kerkfonds Malawi M&L locatie.

Dankbaar jegens God, deel ik u met vreugde mede dat ik
door handoplegging en gebed tot diaken zal wijden

Antonius Martinus Maria van Gaans en Henderikus Richard Meijer

Van harte nodig ik u uit bij de wijdingsplechtigheid aanwezig te zijn.
Deze vindt plaats op zaterdag 7 mei 2022 om 10.30 uur
in de Kathedrale Kerk van Sint Catharina, Lange Nieuwstraat 36 te Utrecht.

Na de wijdingsplechtigheid is er (onder voorbehoud van de dan geldende
coronamaatregelen) gelegenheid tot feliciteren in de Nicolaïkerk
(Nicolaaskerkhof 8, op loopafstand van de kathedraal).

In deze tijd van voorbereiding vraag ik om uw gebed voor de wijdelingen.

+ Willem Jacobus kardinaal Eijk
Aartsbisschop van Utrecht

*Voorafgaand aan de Eucharistieviering is het tussen 09.30 uur en 10.15 uur
mogelijk het sacrament van boete en verzoening te ontvangen in de Vredeskapel
van de kathedraal (rechts voorin de kerk).*

Priesters die willen concelebreren en diakens die willen assisteren, wordt
verzocht zich vóór de viering met albe en witte stola bij de pastorie te melden.

Correspondentieadressen:

A.M.M. van Gaans
Wilhelminalaan 36
3732 GL De Bilt

H.R. Meijer
Esakkers 10
7722 MK Hoonhorst

NB De viering is ook te volgen via de livestream van de kathedraal:

<https://tinyurl.com/2p986c86>

NIEUWS UIT ONS AARTSBISDOM

AKTE VAN TOEWIJDING GEBEDEN IN AARTSBISDOM

Paus Franciscus wijdde op 25 maart Rusland en Oekraïne toe aan het Onbevlekt Hart van Maria. Hij bad de [Akte van Toewijding](#) in de Sint Pieter. Op verzoek van de paus vond deze toewijding diezelfde avond eveneens plaats in bisdommen wereldwijd. Zo ook in het Aartsbisdom Utrecht, waar kardinaal Eijk om 19 uur hoofdcelebrant was tijdens de Eucharistieviering die tevens de Nederlandse etappe vormde in de Europese gebedsestafette om vrede. Mgr. Hoogenboom, mgr. Woorts, plebaan Boogers, pastor Smits en pastor Swijnenberg concelebreerden.

Tijdens deze Europese gebedsestafette wordt gebeden voor vrede in Oekraïne en voor de slachtoffers van de coronaviruspandemie. Dit initiatief van de Europese Bisschoppenconferenties (CCEE) startte op 2 maart (Aswoensdag) in Albanië en wordt op 14 april afgesloten in Hongarije. Aan het eind van de viering op het Hoogfeest van de Aankondiging des Heren bad kardinaal Eijk de door de paus naar de bisdommen gestuurde Akte van Toewijding. Deze was door de Nationale Raad voor Liturgie in het Nederlands vertaald.

In zijn preek verwees kardinaal Eijk naar de oorlog tussen Rusland en Oekraïne, "op ons continent, Europa, van waaruit het christendom verspreid is over de hele wereld. En dat is bepaald niet de eerste keer in de geschiedenis van het christendom. Wij christenen hebben onze handtekening gezet onder het Evangelie, het vredesverdrag tussen God en de mens, dat ook vrede brengt tussen ons mensen onderling. Er zijn vele vredesverdragen door mensen getekend in deze wereld. Vaak echter schonden zij hun handtekening door er niet trouw aan te blijven."

Zo is het helaas ook met ons christenen, aldus kardinaal Eijk. "Onze handtekening die we onder het Evangelie gezet hebben, vergeten we dikwijls uit nalatigheid of bewust uit egoïsme, omdat het naleven ervan ons niet zo uitkomt. Een fundamentele katholieke overtuiging is dat we moeten meewerken met de genade die we ontvangen. Doen we dat niet en blijven we niet trouw aan onze handtekening onder het Evangelie, dan kan Gods genade in ons geen vrede bewerken." Het eten van de boom van de kennis van goed en kwaad in het aards paradijs staat symbool voor het streven van de eerste mensen om aan God gelijk te worden en Hem aan de kant te schuiven, zo benadrukte de Utrechtse

aartsbisshop. "Het gevolg was onvrede, lijden, geweld, uitbuiting, dood en verderf. Maar die boom van het paradijs is weer tot bloei gekomen, toen Jezus aan het kruis werd genageld en drie dagen later uit de dood verrees, waardoor het kruis de levensboom werd. In zijn lijden en dood sprak de Zoon van God het onvoorwaardelijk ja uit tegen de Eeuwige Vader, waardoor het nee tegen God van de eerste mensen en de keren dat wij nee tegen Hem zeggen ongedaan zijn gemaakt. De vrede tussen God en de mensen is in Hem getekend en vernieuwd."

Kardinaal Eijk: "Dit ja wordt het sterkst weerspiegeld in het ja van Maria, wanneer zij zich bereid verklaart om de moeder te worden van Gods Zoon: 'Zie de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord.' Maria zette haar handtekening onder de Blijde Boodschap die de aartsengel Gabriël bracht. En zij is daar steeds trouw aan gebleven, wat die handtekening ook van haar vroeg. Daardoor is Maria ook beeld van de Kerk. Zoals zij zouden wij als christenen allemaal moeten zijn. Dan zouden we blijvende vrede kennen, met God en met elkaar."

"In de laatste eeuwen, toen steeds meer mensen van het christelijk geloof afvielen en ontrouw werden aan hun handtekening onder het Evangelie, is Maria meerdere keren verschenen. Zij waarschuwde ons daarbij voor oorlogen, rampen en verwarring ook binnen de Kerk. Steeds riep zij ons daarbij op om ons te bekeren tot Christus en als het ware onze handtekening onder zijn Evangelie te vernieuwen en er trouw aan te blijven."

"Het voorbeeld van Maria moge ons ertoe brengen onze handtekening te vernieuwen onder het Evangelie, het vredesverdrag tussen God en ons, dat ook blijvende vrede garandeert onder ons mensen."

De viering was ook de start voor '24 uur voor de Heer' in de St. Catharinakathedraal. Deze zijn sinds 2015 elk jaar wereldwijd onderdeel van de Veertigdagentijd. De '24 uur voor de Heer' nodigen ertoe uit het sacrament van boete en verzoening te vieren in een context van Eucharistische aanbidding. Ook in diverse andere parochies van het Aartsbisdom Utrecht was er een programma rond '24 uur voor de Heer' georganiseerd met gebed, aanbidding en muziek.

Pastor Oostendorp (94) overleden

In de ochtend van 23 maart is thuis overleden pastor H.T. Oostendorp. Hij werd 94 jaar. Prof. dr. Oostendorp was priester van het bisdom Groningen-Leeuwarden maar al jaren actief in de St. Martinusparochie te Utrecht.

Oostendorp was aanvankelijk hoogleraar Spaanse taal- en letterkunde aan de Rijksuniversiteit Groningen. Nadat zijn vrouw in 1982 was overleden, koos hij voor het priesterschap. Op 8 februari 1986 werd Oostendorp in Groningen tot priester gewijd. Hij was onder meer pastoor in Roden/Zuid-Laren en werkte tien jaar als rector bij de Zusters van Liefde in Raalte.

In de St. Martinusparochie vierde Oostendorp de Eucharistie door de week en in het weekend afwisselend in de Aloysiuskerk, de H. Apostel Pauluskerk, de St. Rafaëlkerk en de H. Nicolaas-Monica-Jacobuskerk (Spaanstalig), en de Johannes-Bernarduskerk. "Een wijze man, die je kon boeien in zijn voorgaan en verkondiging. Daarnaast prettig in de omgang en hij deelde van harte zijn rijke levenservaringen met ons," zo meldt de website van de parochie.

EMERITUS PASTOOR A.M.J. HULLEMAN OVERLEDEN

Te Vaassen is op 1 april in de Heer overleden de zeereerwaarde heer Antonius Martinus Johannes Hullemann, priester van het Aartsbisdom Utrecht. Hij werd geboren te Apeldoorn op 6 juni 1934. Na zijn priesterwijding op 19 juli 1964 was hij achtereenvolgens assistent te Haarle en Gendt. Met ingang van 13 september 1980 volgde zijn benoeming tot pastor in het samenwerkingsverband van de drie parochies te Haaksbergen (H. Pancratius, HH. Bonifatius en Gezellen en Onze Lieve Vrouw van Lourdes).

Op 1 maart 1984 werd Hullemann tevens benoemd tot deservitor van de HH. Bonifatius en Gezellenparochie te Haaksbergen. Per 1 oktober 1994 werd hij benoemd tot pastoor van de St. Martinusparochie te Wehl en de parochie Onze Lieve Vrouw van Altijddurende Bijstand te Nieuw Wehl binnen het samenwerkingsverband van de parochies te Wehl, Nieuw Wehl, Kilder en Beek. Met ingang van 1 januari 1999 ging hij met emeritaat.

"Anton groeide als oudste op in een groot gezin waarmee hij altijd nauw verbonden is gebleven," schrijft kardinaal Eijk in het overlijdensbericht dat het Aartsbisdom Utrecht heeft verzonden. "Na de lagere school koos hij voor het ambacht van timmerman en kreeg hij werk bij de gemeente Apeldoorn. Na enkele jaren groeide zijn verlangen om priester te worden. Daarom ging hij eerst naar de Latijnse School in Gemert en sloot zich daarna (in 1958) aan bij de seminaristen van het Philosophicum Dijnselburg en daarna bij die van het Grootseminarie Rijsenburg."

"Hij was geliefd bij zijn parochianen en een toegewijde goede herder, vooral voor zieken en kwetsbaren. Hij kwam graag op scholen bij de kinderen: voor lessen en voorbereidingen voor de Eerste Heilige Communie. Hij was een oprechte, vriendelijke, goedlachse en eenvoudige pastor; concreet, met beide benen op de grond. Hij stond voor Jezus en zijn Evangelie. Na zijn emeritaat keerde hij terug naar Gendt. Hij bleef in de ruime omgeving pastorale assistentie verlenen," aldus kardinaal Eijk.

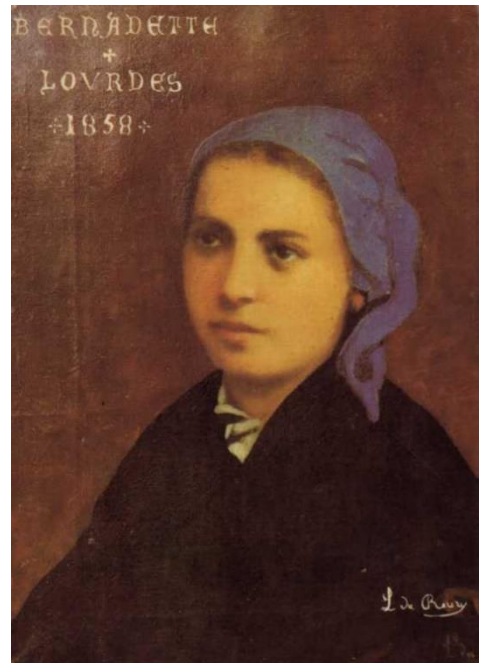
HEILIGEN

Bernadette (kloosternaam **Marie-Bernard**) **Soubirous**, Nevers, Frankrijk; maagd, kloosterlinge & mystica; † **1879**.

Feest 18 februari & **16 april**.

Zij werd in 1844 geboren in een arm molenaarsgezin. Naar school ging ze niet; dat kwam er niet van. Bovendien leed ze aan astma.

Op 11 februari van het jaar 1858 - ze was dus veertien jaar oud - was ze samen met haar zusje en een vriendinnetje bezig hout te sprokkelen, toen haar in een grot van de berg Massabielle bij Lourdes (Zuid-Frankrijk) een Vrouwe verscheen. Ze stond rechtop in een uitholling van de rots, was gekleed in een lang wit gewaad met een blauwe ceintuur om haar middel en een witte sluier op het hoofd; zij had een gouden roos op haar blote voeten, en ze leek op een jonge vrouw van zo'n zestien, zeventien jaar oud. De andere twee die erbij waren, zagen wel, hoe Bernadette iemand meende te zien en er mee sprak, maar zelf namen ze niets bijzonders waar.

Schilderij door Du Roure.
Frankrijk, Lourdes, Musée Notre Dame de Lourdes.

Tussen 11 februari en 16 juli liet de verschijning zich achttien keer zien. Zij vroeg om te bidden voor de bekering van de zondaars; zij drukte Bernadette op het hart dat men berouw moest hebben en boete doen; en zij wilde graag een kapelletje op de plaats van haar verschijning. "Ik beloof je gelukkig te maken, voegde zij eraan toe, niet in deze wereld, maar in de toekomstige wereld." Op 25 maart durfde Bernadette de Vrouwe te vragen, hoe zij eigenlijk heette. Daarop antwoordde de verschijning: "Ik ben 'de [Onbevleete Ontvangenis](#)'".

Een van de volgende keren gaf zij te kennen, dat Bernadette in de grond moest graven. Er ontsprong een bron. Vanaf dat moment vloeide er water in overvloed tot op de huidige dag.

In 1866 trad zij in bij de Soeurs de la Charité van Nevers, die een huis hadden in Lourdes. Zij leerden haar lezen en schrijven, droegen zorg voor haar religieuze vorming en gaven haar eenvoudige werkjes te doen, zoals het schrappen van worteltjes in dienst van de keukenzuster. Op 22-jarige leeftijd deed zij haar gelofte, kreeg als kloosternaam Soeur Marie-Bernard en werd overgeplaatst naar het moederhuis van de Congregatie in Nevers. Daar leefde zij nog dertien jaar. Net als zij zelf waren de meeste medezusters van

eenvoudige komaf. Ook de oversten. Dezen meenden er goed aan te doen bijzonder streng tegenover haar te zijn. Waarschijnlijk omdat zij vreesden, dat zij anders verwaand zou worden. Ook temidden van de andere zusters was zij vaak het middelpunt van pesterijtjes. Daar kwam bij dat haar lichamelijke gezondheid steeds meer achteruit ging. Zij probeerde dat alles welgemoed te verdragen. Na een slepende ziekte overleed zij, vijf-en-dertig jaar oud. Volgens omstanders waren haar laatste verzuchtingen: *"Heilige Maria, moeder van God, bid voor mij, arme zondares, arme zondares..."*

Haar lichaam is nog altijd niet vergaan en rust volkomen gaaf in de kapel bij de zusters van St.-Gildard te Nevers.

In 1933 werd zij officieel heilig verklaard.

Sinds de verschijningen aan Bernadette is Lourdes de beroemdste en drukstbezochte Maria-bedevaartplaats van de wereld geworden. Het kapelletje waar Maria om had gevraagd, is intussen een gigantische kerk geworden van drie verdiepingen. Tot op de dag van vandaag trekken er elke dag duizenden pelgrims naar de geneeskrachtige bron en langs de heilige plaatsen. Onder hen zijn vele zieken. Zelden vinden zij er genezing naar het lichaam. Tot nu toe zijn er 60 wonderbaarlijke genezingen kerkelijk erkend. Maar bijna altijd keren ze door de gezamenlijke ervaring van geloof en vertrouwen, bemoedigd en gesterkt terug. Vele bedevaartgangers nemen een hoeveelheid Lourdeswater mee voor thuis, als dierbare herinnering en ter ondersteuning van hun gebeds- en geloofsleven.

Het zal je maar gebeuren. Het is winter: 11 februari. Je bent een meisje van veertien jaar, en samen met je broertje en een vriendinnetje zoek je brandhout in de omgeving van je dorp, Lourdes, Zuid-Frankrijk. Daar zie je plotseling in een grot een stralende Vrouwe staan, gekleed in een lang wit gewaad met een blauwe ceintuur om haar middel en een witte sluier op het hoofd; een gouden roos op haar blote voeten; ze lijkt op een jonge vrouw van zo'n zestien, zeventien jaar oud. De andere twee zien haar niet.

Tussen 11 februari en 16 juli laat de verschijning zich achttien keer zien. Zij vraagt om te bidden voor de bekering van de zondaars. Zij drukt Bernadette op het hart dat men berouw moet hebben en boete doen. En zij wil graag een kapelletje op de plaats van haar verschijning. Er ontspringt een bron. "Ik beloof je gelukkig te maken, voegt zij eraan toe, niet in deze wereld, maar in de toekomstige wereld." Op 25 maart durft Bernadette de Vrouwe te vragen, hoe zij eigenlijk heet. Daarop antwoordt de verschijning: "Ik ben 'de Onbevleete Ontvangenis'".

Dat antwoord zal straks meneer pastoor ervan overtuigen dat het een echte verschijning is. Immers Bernadette kon moeilijk leren. Ze kon niet eens de eenvoudigste antwoorden onthouden op de catechismusvragen. Enkele jaren

tevorens had de paus Maria uitgeroepen tot 'Onbevleete Ontvangenis': zonder erfzonde geboren. Veel te moeilijke begrippen voor zo'n dommig kind als Bernadette. Eindeloos wordt ze ondervraagd. Door onderzoekscommissies, nieuwsgierige bedevaartgangers, argwanende dorpsgenoten en familieleden, bisschoppen en kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders. En telkens als ze het verhaal mooier willen maken, of het arme kind opzettelijk in de war willen brengen, zegt ze vastberaden: "Zo was het niet. Ik heb u toch verteld hoe het wel was."

Ze treedt in bij Zusters van Liefde in Lourdes. Maar ook die zusters zijn nieuwsgierig. Maken het verhaal sensationeler. Telkens weer herhaalt zij: "Zo was het niet." Zij leren haar lezen en schrijven, dragen zorg voor haar religieuze vorming en geven haar eenvoudige werkjes te doen, zoals het schrappen van worteltjes in dienst van de keukenzuster. Op haar 22e spreekt ze haar kloostergeloften uit. Ze neemt de naam aan van Soeur Marie-Bernard. Om uit de drukte te zijn wordt ze overgeplaatst naar Nevers. Moeder overste verbiedt de anderen met Soeur Bernard te spreken over de verschijningen. Eén keer vraagt een medezuster: "Mis je de verschijningen niet?" Dikke tranen rollen over haar wangen. Dat is haar veelzeggend antwoord. Nooit heeft ze zich laten voorstaan op wat haar als kind is overkomen. Ver weg, in haar geboortedorp stromen duizenden en duizenden pelgrims toe; drinken uit de bron of baden erin. Soms vindt er een wonderbaarlijke genezing plaats. Maar Soeur Marie-Bernard leidt in het verborgene een eenvoudig leven van gebed. Na een slepende ziekte overlijdt zij, vijfendertig jaar oud. Haar lichaam is nog altijd niet vergaan en rust volkomen gaaf in de kapel bij de zusters te Nevers.

In 1933 werd zij officieel heilig verklaard.

BEZINNING

Als we de hoeveelheid bezoldigde arbeid uitdrukken in het getal één, dan is de hoeveelheid onbezoldigde arbeid anderhalf. Die wordt in de economie niet meegerekend en ook in de politiek wordt te vaak geredeneerd alsof die factor anderhalf geen belang heeft. Maar hij is van vitaal belang. Ik moet mijn 'bevel van de hemel' kunnen uitvoeren. Het is veel beter en zinvoller op een boeiende wijze je tijd te verliezen dan hem op een vervelende wijze nuttig door te brengen.

Ulrich Libbrecht